UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bartolvs In Primam Digesti Novi

Bartolus

Lvgdvni, M.D.LXVII.

Si tutor vel curator appellauerit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96158

Visual Library

parte citata,ergo ⁊c. Item qḋ dixi de tpe elapſo,intelligitur, ſ. biennij. Non enim ſufficeret primũ annũ elapſum,vt C.de tẽp. appel.aut.ei qui.licet docto.iuris canonici innuant cõtrarium, in c.ex ratione.extra de appella.

ADDITIONES.

a Alex. ¶ Appellatione. Et limita hanc materiam de qua in hac gl.vt dixi poſt Bart.in l.j.C.de bono.poſſeſ.ſecundũ tabul. Et habet locum etiam iſte titulus quo ad agendum,contra ipſum iudicem a quo eſt appellatum. Gl.eſt valde notab.in clemen.ij. de appel. Et vltra predicta ad limitationem huius regule,vide in c.cũ ex cauſa.de app.vbi tex.no.⁊ in c.dilecte.de exceptio. ⁊ in c.paſtoralis.de of.dele.⁊ qꝛ propter.de elec.⁊ Bald.in l. fur ti.in princi.ꝟ.de inſa.vbi dicit,q iſta regula debet itelligi ꝑ iudicem,pars tamẽ poteſt ſua iura appellatione non obſtante proſequi. De hoc plene in ti.de app.§.nouiſſime.i Spec.⁊ not. Bal.in l.generalit.in fi.C.de reb.credi.vbi vide. Poteſt tamẽ poſſeſſor vti poſſeſſione ſua appellatione pendente,ſm glo.i c. nõ ſolum.in gl.magna.de app.in vj.⁊ in l.Imperatores.§.ſi ma giſtratũ.in gl.in verb.ab aduerſario.ꝟ.de app. ¶ Adde.ã app. latione pendente poſſit fieri excutio. Bal.conſt.ccc vij.
Claud.de Seyſſ. ¶ Omnia cõtra Vide doctrinã quam ponit Bal.in cap.edocere.circa fi.de reſcript.que videtur comprehẽ dere omnes caſus. Item vide Pãnor.in c.cum dilectus.col.fi. de cauſ.poſſeſ.⁊ propriet.

b Alex. ¶ Opp.in aut. Vide ꝑ Bal.in l.fi.C.de fideicom.lib. Et i ꝓpoſito huius legis queritur,an intra decem dies datos ad ap pellandum poſſit executio fieri:⁊ quid in ſententia criminali,vide in l.qui vltimo.ꝟ.de penis.⁊ i l.addictos.C.de appell.⁊ que no.Bar. Ang.⁊ Imo.in l.qui latronibus.§.j.ꝟ.de teſtam.⁊ ad Bar.hic,vide qḋ no.Bald.in l.ita demum.C.ꝓcur.⁊ ibi vtrum intra tempus appellationis iudex poteſt procedere. Quid ſi qs eſt condemnatus duabus ſententijs,aut pluribus,appellat ab vna,an ſuperſedeatur ſup alia,vide Bald.in l.ab executione.C. quorum appel. Et iudex ad quẽ,an poſſit inhibere ne quicquã immouecatur vide Bal.in d.l.appellatione.⁊ ibi etiã ponit quo modo debent inhiberi iudicia quo.C.de appel.

c Bl. ¶ Quero qd. De iſta materia dixit idẽ Bar.ꝟ.in l.j.§.j.de app.⁊ in l.j.C.de rela.⁊ in l.ex illo.verſ.lite pẽdẽte.C.de app.⁊ ibi Bal.⁊ Bar.in l.ad principem.ꝟ.de appel.

d Bl. ¶ Quero elapſo. In hac queſtiõe maxim⁹ eſt cõflict⁹ doct. in l.eos.C.eo.⁊ vide ꝑ Mod.i l.ſi expreſſim.circa fi.ꝟ.de app.⁊ Bar.i l.a diuo Pio.vbi plene.ꝟ.de re iudi.⁊ Inno.de of.dele. c.prudẽtiam.latius per Bal.in repe.l.tale pactũ.§.qui prouo cauit.ꝟ.de pac.⁊ adde Bald.in aut.ſi qs.C.de epiſ.aud.⁊ Bal. in l.ij.in fi.C.de temp.app. Et an iudex appellationis poſſit ꝓ nunciare tenet Fran.Tigri.q ſic,l.properandum.§.illo.C.de iud. Et vide Bal.i l.ſi contra,de app.⁊ i l.eos.eo.titu. ¶ Adde vt pulchre per Fed.in conſi.cxxxiv.

§. Si quis. Declara plene ſecundum ea que dixi i l.ij.ꝟ.de cuſt.reo.§.fi.

Que ſententie ſine appellatione reſcindantur. Tit.VIII.

LEX I.

1 ☞ Sententia eſt nulla,quando error apparet ex actis.
2 Sententia poteſt peti dici nulla pricipaliter agendo,⁊ quãdo petitur executio excipiendo.
3 Sententia lata per errorem,an ſit in totum nulla,vel in eo quod eſt erratum.
4 Sententia confirmatoria eſt nulla,ſicut prima,quãdo error eſt expreſſus in ea.

a Illud. [a]Oppo.C.de err.cal.l.j. Sol.vt in
1 gl.verũ tñ Iac.de Are.⁊ † Pe.di-
b cunt aliter,q ſi error apparet ex actis[b] ſentẽtia eſt nulla,qꝛ ſentẽtia debet diffiniri,ſeu declarari ſm acta.l.ait pretor.§.j.ꝟ.de re iud.ſi bene inſpi cias illam l. Op.de l.relegatorum.§.ad tps.ꝟ.de iter.⁊ rele. Sol.vt ibi dixi. Op.de l.pſes.⁊ de l.cũ ꝓlatis.de re
2 iud. Dic vt in qua libet earum dixi. ¶ Quero,volo dicere † ſẽtentiã nullam,quo iure peto. Gl.in ver.queſtionis.d.t,q poſſũ petere principaliter petẽdo: vel cum petitur executio incidẽter excipiẽdo,⁊ vide iſtã glo.que icipit,qua petebatur,⁊c.qḋ plene
3 examinaui ꝟ.de app.l.ſi expreſſim. † Quero an ſentẽtia ſit nulla in totũ, vel in eo,in quo eſt erratũ: Et eſt gl.i l.fi.ꝟ.de iuriſ.om. iud.⁊ eſt ꝯ glo.i l.res iudicate.C.de re iudic.dic vt ibi dixi,⁊ ibi
c ꝑ Cy. Vlti.[c]no.† q ſententia cõfirmatoria eſt nulla,ſicut prima,
4 quando expreſſus eſt error. Dixi in d.l.ſi expreſſim.

ADDITIO.

a Alex. ¶ Illud. De intellectu huius text.vide Bar.⁊ Bal in l. j.de iur.calum.⁊ Bal.in l.ij.C.de re iudi.maxime in ver.quero, quid ſi tutor.cum verſ.ſeq.

b Alex. ¶ Apparet ex actis. Adde Inn.in c.pſenti.de reſcr.⁊ qḋ voluit gl.no.in c.j.de of.or.in vj.ad ſi. Et quot modis,⁊ quibus ex cauſis ſententie retractentur,vide xxxv.q.ix.c.loci.⁊ c.ſeq.

c Ale. ¶ Vltimo no. Vide q pro hoc dicũt doc.⁊ maxime Imo. in l.ex diuerſis.§.fi.ſol.ma.⁊ ego ſcripſi in l.cũ ꝓlatis.in fi.de re iu.⁊ adde q Bal.i l.legata inutiliter.de leg.j.ꝑ ea q ibi no. Bar. dixit,q ſi pria ſnia eſt nulla propter verba inepta, poterit cõfirmari per ſententiam confirmatiuã, qḋ intellige,ſi verba inutilia,ſeu inepta poſſent ſeparari ab ipſa ſubſtantia prime ſententie,ſecundum Bal.per illum tex.ibi,quem ſequitur Imo.

§. Item cum ex edicto. Illud qḋ dt,i notitiã,dic vt in gl.

§. Si apud. De hoc,qḋ habes hic, gl.in aut.⁊ conſequenter.C.de ſen.⁊ interlo.om.iud.⁊ in l.qui prior.ꝟ.de iud.dicit,q quãdo ſunt mutue petitiones,debẽt terminari eodem tempore,aliter per appellationem reſcindun tur. Canoniſte habẽt ti.extra de mu.pet.in appellatione,neſcio tex.alibi,qui melius dicat,quam hic.

LEX II.

a Paulus. [a]Vide gl.in ver.cõdemnatũ.que incipit,no.nõ valere,⁊c.⁊ limita glo.ſi eo viuo non ceperit defendere:alias valeret,vt arg. l.ſi defunctus.ꝟ.de procu.⁊ l.nulla,C.de procu.

ADDITIO.

a Alex. ¶ Paulus. No.non valere ſniam,ſi alter litigãtium mortuus eſt,ꝯcordat tex.i.q.vlt.c.fi.niſi decretũ in pſonã mortui ſit fauorabile.l.cum quaſi.ꝟ.de fidei.li.⁊ vide tu Bar.in l.in ſumma poſt gl.§.fi.de re iud.⁊ dño Bal.in l.j.§.j.in prin.de ca.tol.

LEX III.

Paulus. Quero aliqua res petitur,que non extat,in quo debet fieri cõdẽnatio: Et dic vt in gl.in verb.non potuit,quam vide,⁊ inci pit,vt ꝟ.qui ſatiſ.cog.⁊ de eo quod dicit, tutius,⁊c. eſt tex.in l.Iulianus.ꝟ.de confeſ.

An per alium cauſe appellationum,&c. Tit.IX.

¶ Dictũ eſt ꝟ.de app.⁊ a quibus,⁊ quãdo ſit appellandum. Sequitur videre per quos appellationis cauſe debeant exerceri.

LEX I.

Queri ſolet. Iſta lex eſt declarata in §.ad crimẽ.in l.pe.ꝟ. de pub.iudic.⁊ illa eſt declaratio iſtius legis:⁊ ideo nõ legemus modo nũc tex.⁊ vide in d.§.ad crimen.vbi declaratur hec lex.

LEX II.

1 ☞ Inſtantiã ceptã per procuratorem,an dñs proſequi poſſit.

Si procurator. No.q ſi ꝓcurator ratio nes redd derit illo dominus in cauſa hꝫ ꝓſequi. Et qñ cãm ceptã ꝓcurator hꝫ pſeq.expediui in l.ſi ante.ꝟ.iud.ſol. Op.C.de ꝓc. l.inuitus. Gl.q eſt hic,dat tres ſo. Vna eſt,q hic ꝓcuratore habẽt gñale mãdatũ:ibi in habẽte ſpãle.⁊ iſta eſt no. Alia ſo.eſt et bona. Tertia ſol.eſt,q exponas,dꝫ,i.põt,ſi vult,⁊ intellige ſcdm gl.in l.ſi actor.C.de ap.q põt vt quilibet,nõ vt ꝓcurator.⁊ dixi in l.ſi ꝓcurator ꝟ.qñ ap.ſit. Op.de l.tutor.ꝟ.de ap. Sol. Aliud in tutore,vt ibi:aliud in procuratore,vt hic. Vlt.no. q inſtantiã
1 ceptam poteſt dominus proſequi. † l.procuratoribus.C.de procu.⁊ l.dominus.de app. Plene dixi in l.ſi ante.ꝟ.iud.ſol.

Si tutor vel curator appellauerit. Tit.X.

LEX I.

1 ☞ Appellans an debeat cauſam appellationis probare.

Si qui. Hic dr, nec cauſas probauerint.⁊ ſic vr,q qui appellat, debeat cãm
a appellationis ꝓbare[a].ſic C.de ap.l.hi,qui ad ci uilia. Sed gl.dicit ibi,q ꝓbat eo ipſo,q nõ probatur cõtrariũ.qḋ nõ pl;,cũ de iure quis hẽt debeat munera ſubire,niſi habeat ſpecialem cãm immunitatis,vt j.de iur.immu.l.j.⁊ ad muni.l.incola. De hoc dicit cõtra gl.noſtrã extra de ren n.c.in pſentia. Dic ergo,aut
b tractatur de probando hoc,ſ.q ſit recte appellatum,ſ.intra x. dies,⁊ petiti apoſtoli.⁊ ſimilia, hoc debet probare appellator, hoc enim ſibi incũbit,vt C.de tẽp.app.l.ſi.§.a tẽpe. Aut queritur quis debeat probare de iuſtitia,⁊ iniuſtitia,⁊ tunc aut vnus proſequitur tantum,⁊ tunc ſi vult obtinere, dꝫ ipſe probare, vt aut.de his qui ingre.ad appel.§.illud.⁊ C.de appell.l.amplio rem.in prin. Aut vtraque pars proſequitur,⁊ tunc dico,q quedam eſt probatio per modũ abnegatiuũ,vt dico,videã acta,in

quib⁹ apparet mihi eſſe ꝓbatũ, ꝓpter qđ debuerim condẽnari: vel dicit actor victus, cũ intento mea ſit fundata, nihil eſt ꝓbatum ꝓpter qđ reus debuerit abſolui, ſi inſpiciant̃ acta, qbus nõ cõtinet̃ iſta ꝓbatio, icumbit appellãti, ⁊ iđ petit copiã ſnĩe, ⁊ actorum oĩm, vt C. de appellat. l. qñ nõnulli. ⁊ ꝑ inſpectionẽ ꝓbat̃ iſta negatiua vt C. de reb. cre. l. ſi. Quedã eſt ꝓbatio ꝑ inductionẽ teſtiũ, ⁊ inſtrorum, ſuꝑ nouis vel antiqs articulis, ⁊ tũc ille hꝫ ꝓbare in cã appellaiõis, qui debebat probare ĩ prima, vt C. de tem. app. l. ꝑ hãc. Ita intelligit gl. in d. l. hi, q ad ciuilia. Et hoc qñ appellat̃ a ſnĩa. Sꝫ ſi appellat̃ a noĩatione ad munera, tũc nõ
† eſt reperire cãm primã, ⁊ ſcđam, ſed ille dꝫ ꝓbare q appellat, † vt hic. Et ꝓdicta ſunt vera, qñ ſnĩa ꝑ appellationẽ ſuſpẽditur. Si vero ſnĩa taciturnitate firmat̃, tunc nõ põt ei opponi, quaſi cã nõ ſit iuſta, nec hoc põt queri. l. ſi pretor. in prin. ff. de iudic. Sed ſi opponatur de nullitate, dixi ff. de re iudi. l. ſi cum nulla.

ADDITIONES.

a Alex. ¶ Probare. An appellãs vel appellatus teneat̃ iuſtificare, ⁊ ꝓbare in cã appellationis, vide in Spe. in ti. de ſen. §. fin. Et ibi an eo ipſo q ſeruus ꝓducit̃ condẽnatus, videat̃ probaſſe grauamẽ. ⁊ vide eũ de probationib. §. probare autẽ. verſ. ſed qs probabit. Adde, qs debeat exhibere acta coram iudice appellationis, an appellans vel appellatus, Fede. conſi. ccij.

b Alex. ¶ Sit recte. Vide Bal. in l. hi, qui ad ciuilia. C. de app.

LEX II.

Tutor. Si ergo eius appellatio reprobat̃, tenetur ꝑ anteriori tꝑe. Cõtradicit gl. C. de tem. app. l. ſi. §. illud. in gl. ſuper verbo prouocatum ⁊ male, nec leges, quas allegat, faciunt pro eo.

Apud eum, à quo appellarur, aliam cauſam agere compellendum. Titu. XII.

LEX I.

Si quis. Dicũt quidã q hoc eſt de iure ciuili, ſꝫ de iure canonico vr̃ ſecus, extra eo. c. ad hec. ⁊ c. ꝓpoſuit. Sꝫ Io. and. in d. c. ad hec. ĩtelligit illud, ſi cauſa ſuſpicioĩs proponit̃ ⁊ ꝓbat̃ corã arbitris, corã qbus debebit ſe ꝓbare grauatuꝫ a iudice, ꝑꝑ qđ appellauit, ⁊ q iudex illud grauamẽ intulit ſciẽter, certe iſtud facit eum ſuſpectũ. Sꝫ ſi ſimpliciter probetur appellatũ, nõ ſufficit, ⁊ iſta opĩ. placet. Nã hoc probato probatur iniuria verbalis, propter quam põt appellari ſcđm opi. Plac. C. de app. l. ſi quis ꝓuocatione. que appellatio propter iniuriã, hꝫ impedire iuriſdictionem iudicis in alia cauſa, vt C. ſi quacũqꝫ predi. pote. l. j. Et ita ſentit Gul. de Cug. in l. ſi ab arbitro. ff. qui ſatiſd. cogan.

Si pendente appellatione mors interuenerit. Tit. XIII.

LEX I.

† ☞ Expreſſio eorum, que tacite inſunt an aliquid operetur.

Appellatore. Opp. de l. ſi ſeruus. §. bone. ff. de condi. fur. Huius cõtrarij timore gl. dat vnã diſtictionem facilẽ, ⁊ ſine ſcrupulo. Iſta lex vr̃ fortis cõtra Pet. ⁊ Cyn. qui in l. iij. C. eo. querunt, pone, quod erat caſus, in quo tacite veniebat adẽptio bonorum, iudex exprimit ademptionem bonorum in ſententia,
1 an heres teneatur proſequi? Et dicunt, q non: quia † expreſſio eorum que tacite inſunt, nihil operatur, l. iij. ff. de lega. j. ⁊ l. non recte. C. de fideiuſſo. Quid dicendum? Dominus Bartolucius de Petris qui Bononie diſputauit hãc queſtionem, tenuit idẽ reſpondendo ad legem iſtam, quod hoc fecit expreſſe, cauſa cognita, volens penam augere. Sed iſta ſua determinatio cõtinet diuinationem ad iſtam legem licet vera ſit. Sed reſpondeo ſic,
2 expreſſio † eorum, que tacite inſunt, nihil operatur, verum eſt, ſi per eum modum exprimantur, per quem inſunt, l. iij. in princi. ff. de liber. ⁊ poſthu. ⁊ l. ſi quis Sempronium. ff. de hered. inſtitu. Modo ad propoſitum, ademptio bonorum omnium venit
3 tacite in deportatione, per quandam conſequentiam. [a] Unde ſi iudex dixit, condemno eum in deportatione, cum publicatione omnium bonorum ſuorum, tunc iſta expreſſio nihil operatur: quia hec dictio, cum, contingit per conſequentiam, ⁊ ſic nihil operatur, l. prima, ⁊ ſecunda. ſupra, de pecu. legat. ⁊ Inſtitu. de lega. §. ſi quis ancillas. Sed quando principaliter condemnauit, vt quia iudex in deportatione dixit, ⁊ eius bona publicamus, tunc exprimit per alium modum, quam prius inerat, l. ij. ⁊ tertia. de pecu. lega. ⁊ ſic poteſt intelligi hic. Et licet litera ad vrunqꝫ poſſet adaptari, tamen ad iſtud melius. Et ideo, vel vultis reſpondere vt dominus Bartolucius de Bononia, ⁊ poteſtis, vel vt modo dixi, quod magis applaudet litere.

ADDITIO.

a Alex. ¶ Quãdam conſeqentiã. An pena publicationis bonorum veniat principaliter, vel in conſequẽtiam, vide Bal. aliter loquentẽ in l. j. C. ex deli. defun. ⁊ in l. qui a latronibus. i ſi. de teſta. ⁊ in l. iij. e. ti. ⁊ ibi Bar. ⁊ Ia. But. ⁊ Ang. ⁊ Imo. in l. defuncto. ff. de pub. iu. ⁊ Bar. Sal. in l. ſi quis. C. ſi reus vel accuſ. Dicas ergo condemnamus ad mortem, ⁊ eius bona publicamus, q2 ⁊ copulat eque principaliter, ſecundum gl. in rub. de iur. ⁊ facti igno. ⁊ vide ad predicta Bar. in l. iij. de leg. j.

De iure fiſci. Tit. XIIII.

¶ Glo. continuat rubricam iſtam duobus modis, vt in ea habetis.

LEX I.

1 ☞ Deportatus an capiat legatum eidem factum.
2 Heretici ⁊ damnati in metallum, non capiunt legatum eis factum.
3 Natus ex damnato coitu, nõ capit legatum a patre, ab alijs ſic.
4 Legatum factum palam incapaci, non venit in fiſcum, ſecus ſi eſt relictum indigno.
5 Deferens ſeipſum in fiſcum, quando conſe[qu]atur aliquod premium.
6 Heredes intra quantum tempus tenentur vindicare mortem defuncti.
7 Practica delationis in fiſcum que ſit.
8 Quilibet admittitur ad deferendum, ſed in iure agendi, ⁊ defendendi fiſcus vtitur iure priuati.
9 Preuaricatum cum aduocato quando fuit, vel procuratore fiſci, quilibet poteſt agere de iſta preuaricatione, ⁊ ſententiam retractare.
10 Delatio fit coram procuratore Ceſaris.
11 Pena pecuniaria vbicunqꝫ ex crimine priuato venit imponenda, tunc quilibet de populo admittitur ad accuſandum.
12 Pena que imponitur vendenti rem religioſam, ⁊ fiſco applicatur, non erat de iure antiquo.
13 Pacem duo ſi fecerunt, ⁊ promittunt ſe inuicem non offendere ſub pena, cuius medietas fiſco applicatur, ſi notarius eſt ſtipulatus, poterit quilibet agere pro fiſco.

a Varie. [a] Examinemus iſtas cãs. Prima eſt, qñ quis ꝓfitet̃ tacite ibi reli-
1 ctum, qđ capere nõ põt. Et primo † pro huius declaratione quero, quis eſt ille, qui non poteſt capere? Gl. prima enumerat deportatũ, vt C. de here. inſti. l. j. Iſtud eſt dubium. Nam quidã dicũt deportatũ non capacẽ ſimpliciter. Alij dicũt deportatum eſſe indignũ ⁊ ſic capit, licet nõ cum effectu: qđ examina ꝑ doct. in d. l. j. C. de her. inſti. ⁊ dixi in d. l. ſi deportati. ff. de leg. iij. Itẽ
2 dicit d. gl. † de hereticis ⁊ dãnatis in metallum. in hoc dicit ve-
3 rum. Item de natis † ex damnato coitu, vt in aut. quib. mo. natu. effi. ſui. §. fin. ⁊ iſti ſunt incapaces a patre eorum. Ab alijs vero
b poſſunt capere, [b] vt no. in d. §. ⁊ probatur in l. ſi is, qui ex bonis.
4 de vul. ⁊ pup. Alij etiã enumerãtur Inſti. de le. §. legari. ¶ † Secundo quero, d2 hic, q tacite relictum eſt profitetur, quid ſi eſt relictum expreſſe? Glo. dicit idẽ, vt j. eo. l. edicto. §. j. ⁊ hoc d2 in quadam gl. parua ſuꝑ verba, tacite. Videte dñi, qñ relinquitur nõ capaci palã, iſtud nõ dꝫ venire in fiſcũ, vt j. eo. l. nõ intelligit.
c in prin. Sꝫ ſi eſſet relictũ [c] indigno, tũc bñ veniret in fiſcũ, poſito q eſſet relictũ palã. Et ita dꝫ intelligi d. l. edicto. §. j. ⁊ ſtatim vi-
5 debitis in alijs caſib⁹ hic enumeratis in tex. ¶ † Quero, qñ aliquis ſe defert, vtrũ cõſequat̃ aliqđ premiũ? Dicit gl. q ſic. Uidebitis. j. eo. l. edicto. §. j. ⁊ hoc circa primũ caſum. ¶ Sequitur in tex. vel ab alio preuẽtus defert̃. quero qñ dicatur quis preueniri. De hoc videbitis. j. eo. l. edicto. §. extat. ⁊ §. ſeq. ¶ Secundo quero, quis eſt modus deferendi aliũ. Rñdeo vt ſtatim dicã j.
6 proxi. ¶ Sequitur in tex. † vel q mors ab heredib⁹ nõ vindicatur, quero, intra q̃tum tꝑs tenẽtur heredes vindicare mortem
7 defuncti. Dic vt no. C. de his quib. vt indig. l. j. ¶ Quero, † que eſt practica huius delationis. Rñdeo, dicũt qdã, q heres, qui eſt indignus, dꝫ accuſari de hoc, q mortẽ defuncti non vindicauit, ⁊ ſic erit quedã accuſatio. Et hoc vr̃ no. C. de his quib. vt indig. l. j. circa fi. ſcđe gl. Pro hoc facit l. in cognitione. ff. ad Silla. ſed aliter ibi no. Alij dicunt, q aget̃ cõtra talẽ heredẽ petitione hereditatis quaſi hereditas ipſo iure ſit delata in fiſcum occiſorib⁹ punitis abſqꝫ heredum accuſatione, ſi fuerũt accuſati ab alio extraneo. Et hoc tenet gl. in l. j. C. de his qui. vt indi. in antepe. gl. qđ eſt verum, ⁊ probatur. ff. de peti. her. l. itẽ veniunt. §. ꝓdic.

⁊ C.